

РЕШЕНИЕ

№ 1737

гр. Пловдив, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно
наказателно дело № 20215330204562 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш серия К, № **2201987**, издаден от ОДМВР-
ПЛОВДИВ, с който на **С.П.С.** е наложена глоба в размер на 100 лева за
нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят излага конкретни съображения за незаконосъобразност
на ЕФ и моли за неговата отмяна. Сочи, че:

-в ЕФ не е посочено техническото средство, с което е извършен
контрола;

-АТСС не отговаряло на техническите изисквания;

-отговорността на дееца бил погасена по давност.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално
легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред,
поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по
същество.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че видно
представения списък с намерени фишове, ЕФ е връчен на дата 28.05.2021г., а

жалбата е подадена на 04.06.2021г., тоест при спазване на 14-дневния преклузивен срок по чл. 189, ал.8 ЗДвП.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ПРАВОТО

Електронният фиш е издаден за това, че **04.08.2018 г.** в 14:00 часа в гр. Пловдив, на бул. Санкт Петербург срещу № 1, при максимална разрешена скорост за движение в населено място - 50 км/ч, и при отчетен толеранс в полза на водача от минус 3 км/час, МПС с рег. № ********* се движело с установена наказуема скорост **74 км/ч.** и наказуемо превъзхождение 24 км/час. Собственик на когото е регистриран автомобилът е **МИСТРАЛ 2015 ЕООД**. Нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство **TFR1-M №581**.

На първо място **изложената в ЕФ фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя.** На следващо място тя се доказва от:

- приложеното по административната преписка **статично изображение към клип № 7652**, което съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е **годно доказателствено средство** за обстоятелствата свързани с упражнението с АТСС видеоконтрол. Спазено е изискването да е попълнена графата с рег.№ на МПС, като посоченият номер съответства на този, който се вижда на снимковото изображение и е отразен в ЕФ.

-приложената от по делото справка за регистрация на МПС, от която е видно, че именно **МИСТРАЛ 2015 ЕООД** е регистриран собственик на процесното МПС, като от извършена **служебна справка в публично достъпния търговски регистър** се установява, че именно жалбоподателят е негов законен представител, към датата на заснемане на нарушението, поради което и при липса на подадена декларация по смисъла на чл. 189, ал.5 ЗДвП, правилно е ангажирана именно неговата административно наказателна отговорност.

Така Решение № 1643 от 03.08.2021 г. по к. адм. н. д. № 1487 / 2021 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1899 от 27.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1509 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1833 от 13.10.2021 г. по к. адм.

н. д. № 1731 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 446 от 02.03.2021 г. по к. адм. н. д. № 3338 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1753 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1428 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1217 от 13.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1026 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив.

Следва да се посочи, че правилно е приложен и чл. 16, ал.5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., като при определяне на установената наказуема скорост е приспаднал толеранс от -3 км/ч. В този смисъл следва да се съобрази, че съгласно протокола за последваща проверка допустимата грешка при отчитане на измерена скорост до 100 км.ч е +/- 3 км.ч. В приложеното статично изображение е посочено, че АТСС е отчело скорост на движение на процесния автомобил от 77 км/ч. След приспадане на нормативно определения толеранс се получава и скоростта, за която е наказан дееца с ЕФ-74 км/ч.

Налице са всички кумулативно предвидени в Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. **в редакцията към датата на извършване на нарушението** / след изм. и доп. с ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г/ изисквания за законосъобразност на използването на стационарно техническо средство за видеоконтрол:

-нарушението е установено с автоматизирано техническо средство **TFR1-M №581**, представляващо мобилна система за видеоконтрол, като противно на твърденията в жалбата, както вида, така и конкретния номер на АТСС са надлежно индивидуализирани в ЕФ и в протокола по чл. 10 от Наредбата.

- противно на твърденията в жалбата, техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835

- техническото средство е вписано в регистъра на българския институт по метрология под номер 4835, видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване

-техническото средство е преминало през надлежна метрологична проверка, което се установява от приетото като доказателство по делото

Протокол № 1-33-18,

-надлежно съставен и попълнен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., който съгласно трайната съдебна практика представлява официален свидетелстващ документ, който удостоверява мястото, времето и начина на извършване на видеоконтрола и спазването на нормативните и техническите изисквания за неговата законосъобразност.

Така Решение № 15 от 05.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2895 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, решение № 2049 от 13.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2089 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1945 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1795 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1349 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1314 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че към датата на извършване на нарушението – 04.08.2018г. след предприетите нарочни законодателни изменения (ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г., вече е **отпаднало изискването мястото на контрол да се обозначава със знак Е24 и в средствата за масова информация.**

Така Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 188 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 198 от 01.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3168 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1733 от 14.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1423 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 2041 от 12.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2272 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1495 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1330 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1493 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1440 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Посочена е правилната нарушена разпоредба, а именно чл. 21, ал.1 ЗДвП. Приложена е коректната санкционна норма-чл. 182, ал.1, т.3 ЗДвП, като наложената санкция кореспондира с законоустановения размер.

ПО ВЪЗРАЖЕНИЯТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ ЗА ИЗТЕКЛА ПОГАСИТЕЛНА ДАВНОСТ

Във връзка с възраженията на жалбоподателя за погасяване на отговорността му по давност, следва да се отбележи, че те почиват на смесване на видовете давност в наказателния и административно наказателния процес.

Това е така, доколкото НК и ЗАНН уреждат два вида давност:

-преследвателна давност, уредена в чл. 34 ЗАНН и чл. 80 и 81 НК, която ограничава във времево отношение възможността на държавата чрез съответния компетентен орган да реализира с влязъл в сила акт наказателната/административно наказателната отговорност на дадено лице. Преследвателната давност в общия случай започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението- чл. 80, ал.3 НК и тече до реализиране на наказателната/административно наказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт. Преследвателната давност бива два вида- обикновена и абсолютна. Обикновената давност се прекъсва с всяко действие насочено към преследване на нарушителя. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност- чл. 81, ал.2 НК. Абсолютната давност изключва наказателното/административно-наказателното преследване независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност-чл. 81, ал.3 НК. В общия случай при наложено наказание глоба на основание чл. 80, ал.1, т.5 НК обикновената преследвателна давност е 3 години, а абсолютната преследвателна давност е 4,5 години (чл. 81, ал.3 НК, вр. чл. 80, ал.1, т.5 НК) . В ЗАНН са уредени и специфични хипотези на обикновената преследвателна давност- чл. 34 ЗАНН, а именно срок за издаване на АУАН (три месеца от откриване на нарушителя, но не по-късно от 1 година от извършване на нарушението) и за издаване на НП (6 месеца от издаване на АУАН);

-изпълнителка давност, уредена в чл. 82 НК и чл. 82 ЗАНН, която ограничава във времево отношение правомощията на държавата да изпълни едно вече наложено с влязъл в сила акт наказание. От гореизложеното е видно, че изпълнителската давност по чл. 82 ЗАНН и чл. 82 НК започва да тече от влизане в сила на съответния акт, с който отговорността на дееца е ангажирана. В случая, доколкото предмет на разглеждане е невлязъл

в сила ЕФ за приложение на двугодишна изпълнителска давност по чл. 82 ЗАНН изобщо не може да се говори и възражението на жалбоподателя се явява неоснователно. В смисъл, че две годишната давност по чл. 82 ЗАНН е приложима само за изпълнение на наказания по влезли в сила актове, но не и за висящи производства е и Тълкувателно решение № 2 от 12.04.2017 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на Върховен административен съд

За пълнота на изложението и с оглед гарантиране в максимална степен правото на защита на наказания субект следва да се разгледа и дали не е изтекла преследвателната давност. В тази връзка следва да се съобрази, че ЕФ представлява своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции (който по своето правно действие съчетава в себе си функциите, както на АУАН, така и на НП- така ТР 1/2014 на ВАС), поради което за него не намират приложение нито сроковете по чл. 34 ЗАНН за издаване на АУАН, нито тези за издаване на НП, нито обикновената 3 годишна давност по чл. 80, ал.1, т.5 НК, а само абсолютна преследвателна давност от 4,5 години по смисъла на Тълкувателно постановление № 1 от 27/02/2015 на ВКС и ВАС. Доколкото нарушението е извършено на 04.08.2018г. този срок безспорно е спазен.

Така Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 233 от 04.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3229 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 610 от 10.03.2020 г. по к. адм. н. д. № 23 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1640 от 24.07.2019 г. по к. адм. н. д. № 1382 / 2019 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 786 от 08.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 3876 / 2018 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2553 от 10.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 2923 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2568 от 10.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 2695 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1315 от 24.06.2015 г. по н. д. № 1282/2015 г. на Административен съд Пловдив, Решение № 2013 от 18.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 1962 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, .

Още повече, че от приложената по преписката справка за намерени фишове, се установява, че ЕФ е издаден на дата 04.08.2018г.-същата дата

като извършване на нарушението. тоест дори и да бяха приложими сроковете по чл. 34 ЗАНН, те биха се явили спазени.

Вече се спомена, че съгласно трайната съдебна практика по аргумент от Тълкувателно постановление № 1 от 27/02/2015 на ВКС и ВАС при ЕФ субсидиарно приложение намира само абсолютната давност от 4,5 години по чл. 81, ал.3 НК, но не и обикновената 3 годишна давност по чл. 80, ал.1, т.5 НК.

Дори и тя да намираше приложение обаче, тя отново би била спазена. Това е така, доколкото според чл. 81, ал.2 НК давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

Въз основа на гореизложените нормативни разпоредби доктрината и съдебната практика са утвърдили разбирането, че за да бъде едно действие от естество да прекъсне давността, то следва да отговаря кумулативно на следните критерии:

-да бъде процесуално, тоест да е изрично предвидено и уредено в съответния процесуален закон (НПК, ЗАНН);

-да е част от правомощията на съответния ръководно-решаващ орган на дадения етап от наказателния и административно-наказателния процес;

-да е насочено към преследване на дееца, тоест да представлява етап от динамичния фактически състав по реализиране на наказателната, респ. административно-наказателната отговорност на дееца. В наказателния процес такива действия прекъсващи давността са:

- образуването на досъдебното производство срещу конкретно лице;
- привличането на дееца като обвиняем и разпита му в това качество;
- внасянето на обвинителен акт и предаване на дееца на съд;
- насрочването и провеждане на съдебно заседание по реализиране наказателната отговорност на дееца;
- постановяване на първоинстанционната присъда, постановяване на актовете на въззивната и касационната инстанция.

-действието следва да е насочено към реализиране наказателната или административно- наказателната отговорност на конкретното лице. Действия насочени спрямо съучастник, не са от естество да прекъснат давността

спрямо останалите лица в престъпното задружие.

Така изрично Решение №71/12.04.2019 по дело №154/2019 на ВКС, Тълкувателно решение № 96 от 1.XI.1961 г. по н. д. № 76/61 г., ОСНК на ВС, Решение №71/12.04.2019 по дело №154/2019 на ВКС, Решение № 233 от 22.04.2002 г. на ВКС по н. д. № 116/2002 г., II н. о, Решение № 305 от 17.05.2002 г. по н. д. № 177/2002 г., I н. о. на ВКС, Решение № 510 от 03.11.2008 г. по н.д. № 479/2008 г., I н.о. на ВКС, като особено показателно е Решение №71/12.04.2019 по дело №154/2019 на ВКС, в което сред действията прекъсващи давността изрично са посочени: **насрочването и провеждането на съдебно заседание**, като етап от динамичния фактически състав по ангажиране отговорността на дееца, както и Решение № 233 от 22.04.2002 г. на ВКС по н. д. № 116/2002 г., II н. о, в което изрично е изяснено, че **постановяването на невлязъл в сила съдебен акт прекъсва давността**.

Извършените **действия по разследване** за установяване на обективната истина, които обаче не представляват процесуално действие по преследване на дееца, **както и действията от административно технически характер не са от естество да прекъснат течащата давност**.

Така изрично Тълкувателно решение № 28 от 2.III.1959 г. по н. д. № 19/59 г., ОСНК на ВС, Решение № 46 от 1.IV.1985 г. по н. д. № 16/85 г., I н. о. на ВС, Решение № 305 от 17.05.2002 г. по н. д. № 177/2002 г., I н. о. на ВКС.

Пренесени на плоскостта на административно-наказателния процес на основание чл. 84 ЗАНН, гореизложените принципни постановки налагат следните изводи:

Обикновената преследвателна давност се прекъсва от:

-издаването на АУАН;

-издаването на НП;

-издаването на ЕФ;

-образуването на делото пред районен съд и насрочването му за открито съдебно заседание за разглеждане на жалбата (доколкото това са действия по предаване на жалбоподателя на съд);

-разглеждане на делото в открито съдебно заседание;

-постановяване на актовете на районен съд и на касационната инстанция;

Давността НЕ СЕ прекъсва:

- от извършени действия от контролния орган по събиране на доказателства за установяване на факти, относими към преценка за съставомерност на деянието;
- от извършените действия по реда на чл. 52, ал.4 ЗАНН;
- действия по призоваване на привлеченото към отговорност лице;
- действия по връчване** на относимите в съответното производство книжа- **АУАН, НП, актове на съда** (присъди, решения, определения), доколкото същите имат технически характер и не се извършват от лице, натоварено с ръководно решаващи функции на съответния етап от производството.

Пренесени на плоскостта на конкретните факти, гореизложените принципни положения водят до следните изводи:

Процесното деяние е извършено на **04.08.2018г.**, откогато би започнала да тече обикновената тригодишна преследвателна давност, ако намираше приложение при ЕФ. Считано от този момент до настоящия в производството са извършени следните процесуални действия, прекъсващи давността:

-издаване на ЕФ на **04.08.2018г.**

-насрочване на делото в открито заседание с разпореждане на съдията докладчик от **12.07.2021г.**

-провеждане на 3 открити съдебни заседание на **03.09.2021г., 27.09.2021г., 19.10.2021г.**

-постановяване на настоящото решение на **21.10.2021г.**

с всяко от които обикновената давност би се считала за прекъсната, ако да бе приложима, като между отделните действия не е изтекъл период от 3 години, поради което възражението се явява неоснователно.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора на основание чл. 63, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП право на разноси има въззиваемата страна. Съдът като съобрази предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност, както и **начинът на участие на въззиваемата страна чрез писмено становище,** намира, че справедливият размерът, който следва да се присъди възлиза на 80

лв.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, I н. с.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № **2201987**, издаден от ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на **С.П.С.** е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП

ОСЪЖДА С.П.С., ЕГН ***** да заплати в полза на ОДМВР- Пловдив сумата 80 лева, представляваща съдебни разноски пред Районен съд- Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____